

Hør!). Ja, Hør! siger det ærede Medlem, men Bedømmelsen af de her omhandlede Bestemmelser beror jo netop paa den forskjellige Opfattelse af hele Sagen, som den Side, hvis Anskuelser det ærede Medlem deler, har i Mod sætning til den, som jeg og ogsaa Udvalgets Flertal nærer, nemlig den, at der nu eristierer en ubetinget Frihed til at disponere over Bønderjorden. Dette erkjender jeg ikke, og da jeg saaledes ikke erkjender, at det er en splinterny Sætning, som man nærmest tilsigter at opstille i § 6, kan jeg heller ikke se rettere, end at dermed falder ogsaa for en væsentlig Del Behreidelsen for den tilbagevirkende Kraft til Jorden. (Estrup: Nei, paa ingen Maade!) Ja, naturligtvis ikke efter det ærede Medlems Mening — det er der ikke Tvivl om — men derimod vel, naar man ikke betragter § 6's Regel som en helt ny Sætning, og det gjør jeg ikke. — Det ærede Medlem, som nu sidst afbrød mig, kom i saa Henseende tilbage til en Episode, som forefaldt her ifjor, og han meddelte os i den Anledning et Utskrift om en Afgjørelse, der havde fundet Sted i 1843, og som stred imod Afgjørelsen i 1861. Jeg skal dertil kun bemærke, at det netop er Sagen, at der ikke egentlig har været nogen bestemt og igjennem Arræcker klart fastholdt administrativ Praxis, men at man kan paavise, at i een Periode har en af Delene og i en anden Periode en anden haft Overvægten, hvorefter det ærede Medlem jo har Vidnesbyrd i den modstridende Bestaaffenhed af Behandlingen af selve den Sag, som han har nævnt, til to forskjellige Tider. — Og lad os nu se, om § 4 i Mindretallets Forslag er tilstrækkelig, saaledes som den foreligger. Den gaar ud paa, at kun alle de Lodder, som udlægges efter Lovens Fremkomst, skulle være undergivne Fæstepligt ved Sammenlægning, og at altsaa alle Lodder, som hidtil have været udlagte som ubebyggede Lodder, ikke skulle komme ind under Fæstepligten for det forenede Hartkorn, naar de efter Lovens Emanation blive samlede med andre Lodder til en Hartkornstørrelse af over 2 Vdr. Hartkorn. Jeg er i alt Fald ikke i Stand til at se rettere end, at § 4 nødvendigvis maa forstaas saaledes, at den kun gjælder de Lod-

der, hvor store de saa end ere, som udlægges, efter at et Lovforslag af det Indhold, som Mindretallet foreslaar, er blevet til virkelig Lov. (Estrup: Det er ogsaa tilstrækkeligt!). Nei, efter min Mening er det ikke tilstrækkeligt til at opnaa den Tilstand, som Flertallet og Mindretallet ere enige om, at man bør opnaa for at sikkre imod Gjentagelse af Misbrug af den Art som de, der have fundet Sted.

Naar jeg nu dernæst vender mig til Flertallets Endringsforslag, da skal jeg ikke optage den Strid, som kom frem ved 1ste Behandling, om Udtrykket „Eiendom“ her i Lovforslaget er forsvarligt eller ikke. Jeg har aldeles Intet imod, at man ombytter „Eiendom“ med „Bøndested“, men jeg kan ikke erkjende, at de Indvendinger, der ere blevne gjorte imod det, kunne gjøres med den Føie, som man har troet, og jeg tror ikke, at det vilde falde mig vanskeligt at paavise Bestemmelser i Fæstelovgivningen, hvort Udtrykket er brugt i den selvsamme Betydning som her. Jeg kan heller ikke skjøne rettere end, at Udtrykkene i alt Fald med de Begrændsninger, som de have faaet i Endringsforslaget under Nr. 1, maa kunne gjøre Fyldest, idet jeg tør paastaa, at selv om der maatte kunne paavises et ganske enkelt Sted, som ikke ligefrem er nævnt i dette Endringsforslag, saa vil det ved nærmere Undersøgelse vise sig, at det er mindre Parceller, som i sin Tid ere udlagte fra en Gaard. Jeg maa tilstaa, at jeg i det Mindste næsten ikke kan tænke mig, hvorledes der skulde kunne findes en Parcel, som ikke enten ved Udskiftningen har været holdt udenfor Gaardene, eller som i alt Fald senere ved Udskiftning eller Dmdeling er bleven tagen bort fra en Gaard; jeg maa i ethvert Fald finde det ønskeligt, at der kommer en legal Definition paa, hvad der skal forstaas ved en Gaard. Dette er nemlig et af de Spørgsmaal, der have fremkaldt mange forskellige Tvivlsmaal, og der gives her, forekommer det mig, en god Letlighed til at fjerne disse, som man ikke skal skyde fra sig. Jeg vil til Forsvar for den Redaktion, som jeg i sin Tid har optaget i Lovforslaget, endnu kun anføre, at den er overensstemmende med den Definition, som Administrationen ved forskellige Letligheder har vedkjendt sig, og at